

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΝ

[Κατὰ τὸ ἰταλικόν].

Ἐνας γέρος σαχλιασμένος καὶ φιλάργυρος πολὺ
 ὤνειρεύθηκε πῶς εἶχε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ γιορῆ,
 Κ' ἀπ' τὸ φόβον μὴ ἔξοδεύη κ' εἰς τὸν ὕπνον του λεπτά,
 Ἐκαμ' ὄρκον νὰ μὴ κλείσῃ πλεὸ μάτι στὰ γερὰ. **

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τινος νεωστὶ δημοσιευθέντος στατιστικοῦ πίνακος, τῆ φροντίδι πολλῶν κυβερνήσεων, ἐξάγομεν τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς ὡς πρὸς τὰ ἐκ σιδηροδρόμων δυστυχήματα: Ἐν Ἰσπανίᾳ ἔπαθεν εἰς ἐπὶ 4,052,456, ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς ἐπὶ 4,256,290, ἐν Γαλλίᾳ εἰς ἐπὶ 1,955,555 καὶ ἐν Πρωσσίᾳ εἰς ἐπὶ 24,511,488 ἐπιβατῶν. Ἐν Ἰσπανίᾳ λοιπὸν συμβαίνουναι τὰ πλεῖοτερα δυστυχήματα, ἐν τῇ Πρωσσίᾳ δὲ τὰ ὀλιγώτερα.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1876 ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀνέρχεται εἰς 36,905,788 κατοίκους, ἐξ ὧν 18,373,639 εἶνε ἄνδρες καὶ 18,532,149 γυναῖκες. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν, 9,805,761 εἶνε ἄγαμοι, 7,587,259 εἶνε ἔγγαμοι καὶ 980,619 χῆροι· ἐκ δὲ τῶν γυναικῶν, 8,944,386 εἶνε κόραι, 7,567,080 ἔγγαμοι καὶ 2,020,683 χῆραι. Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1872 ὁ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας ἀνῆρχετο εἰς 36,102,921, ὥστε ἠῤῥξησε μέχρι τοῦ 1876 κατὰ 802,867 κατοίκους, ἧτοι 2.17 %). Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, ὁ πληθυσμὸς τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Γαλλίας εἶνε ὁ ἐξῆς: Παρίσιοι, 1,988,806, Λυὸν 342,815, Μασσαλία 318,868, Βορδῶ 215,140.

Τόσον λαίμαργοι ἦσαν αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες, ὥστε οἱ σύζυγοι ἠναγκάζοντο πολλάκις νὰ λαμβάνωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰς κλειδας, (καὶ διὰ τοῦτο ἰδίᾳ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει θεσμοφοριάζουσαι, ἀγανακτοῦσαι κατὰ τοῦ γυναικομάστιγος Εὐριπίδου, λέγουσιν· «ἀ ἦν ἡμῖν προτοῦ, αὐταῖσι ταμειεῖου προαιρούσαις λαθεῖν, ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον οὐδὲ ταῦτ' ἔτι ἐξέσιν· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδιά αὐτοῖ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα, Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους»), μὴ ὑπολείποντες αὐταῖς οὐδὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ δι' ἀντικλειδιῶν ὑπκνοῖνεῖν τὰ ταμειῖα. Εἰς τοῦτο δὲ παρεκινήθησαν οἱ ἄνδρες ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς οἴνοποσίᾳ τῶν γυναικῶν. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο φάνεται συνηθέστατον, δι' ὃ καὶ τόσον δριμύτως οἱ κωμικοὶ κατὰ τῶν γυναικῶν ἐπετέθησαν. Περίεργοί εἰσιν αἱ περὶ τούτου ὑπερβολαί. Ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ ἀφορισμοῦ ὅτι «πᾶσα γυνὴ κεκραμένη οἴνῳ», ἀποκαλοῦνται αὗται: ἀσκοὶ πλήρεις οἴνου, θερμόταται γυναῖκες, ποτίσσταται, ἐκ παντὸς τρόπου μηχανώμεναι πιεῖν, μέγα ἀγαθὸν τοῖς καπῆλοις, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο μέγα κακὸν τοῖς συζύγοις, φιλοῦσαι πίνειν τὸν οἶνον εὐζῶρον (οὔτε ὕδαρῆ, οὔτε ἔλωις ἄκρατον), ἀρκούμεναι τοῖς πᾶσιν, ἐὰν παρῆ αὐ-

ταῖς οἴνος διαρκῆς κλ. Ἐτερος δὲ κωμικὸς, ἀπελπισθεὶς νὰ εὕρῃ γυναῖκα μὴ μεθύουσαν ἐν Ἑλλάδι, ἀποφαινεται ὅτι «κακοδαίμων σφόδρα, ὅστις ἄγεται γαμετὴν γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις· ἐκεῖ γὰρ μόνον οὐ φύεται ἄμπελος.»

Ὁ ἐξῆς ὑπολογισμὸς ἀποδεικνύει τὴν ὑπὸ τῆς χελιδόνης προξενουμένην ὠφέλειαν καὶ ἐξηγεῖ τελειότερον πάσης δεισιδαιμονίας τὴν εὐνοίαν ἣν ἐπιδαψιλεύουσιν αὐτῇ πάντες οἱ τῆς ὑψηλίου κάτοικοι. Μία χελιδὼν τρώγει 900 ἔντομα καθ' ἑκάστην. Ἐὰν δὲ σκεφθῶμεν ὅτι ἕκαστον ἔντομον προάγῃ δέκα κατ' ἔτος γενεάς, καὶ ὅτι αὐτὸ τε καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενα γεννώσιν 560,970,489,000,000,000 ἔντομων, ὁποῖον σέβας πρέπει νὰ τρέφωμεν πρὸς τὴν χελιδόνα!

Διὰ νὰ κρίνη τις περὶ τῆς ζημίας ἣν ὡς ἐκ τοῦ ὑφισταμένου Πρωσοτουρκικοῦ πολέμου ὑποφέρει ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία, γράφει τὸ «Δελτίνιον τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφ. τῆς ἐθν. βιομ. ἐπιτροπῆς,» σημειοῦμεν, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διῆλθον τοῦ Σουλινᾶ 1943 σιταγωγά πλοῖα, ἐξ ὧν 566 ἦσαν ἑλληνικά.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βυζαντίου Ἰουστίνος (518 μ. Χ.) ἤτο τοσοῦτον ἀμαθῆς, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ χαράξῃ οὐδὲ τὰ τέσσαρα γράμματα, ἐξ ὧν συνέκειτο ἡ λέξις legi (ἡ σημαίνουσα λατινιστὶ ἀνέγνω), ἦν συνειθίζον ἔτι τότε οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀνατολῆς νὰ γράφωσιν ἰδίᾳ χειρὶ ἐπὶ τῶν διαταγμάτων. Ὅθεν ἐδέησε νὰ ἐγκολαφθῶσι τὰ τέσσαρα ταῦτα γράμματα ἐπὶ ξύλου, οὐχὶ ὅμως ἐν εἰδει σφραγιστῆρος, οἷον μεταχειρίζονται σήμερον οἱ μὴ εἰδότες γράφειν· ἀλλὰ διατρυπηθέντος τοῦ ξύλου ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς αὐτοῦ μέχρι τῆς ἄλλης κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰρημένων γραμμάτων. Καὶ ἰδοὺ πῶς ἐγένετο χρῆσις τοῦ ξύλου τούτου. Ἐνεχειρίζετο τῷ βασιλεῖ γραφίς βαφεῖσα διὰ τῆς βαφῆς ἦν μετεχειρίζοντο οἱ βασιλεῖς γράφοντες, ἐπετίθετο τὸ ξύλον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διατάγματος θέσιν, οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα, λαβόμενοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιῆγον σὺν τῇ γραφίδι καθ' ὅλας τὰς ἔντομας τῶν τεσσάρων γραμμάτων καὶ οὕτως ἐσχηματίζετο ἡ βασιλικὴ ὑπογραφή.

Καθ' ἑκάστην καταναλίσκονται ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Πειραιεῖ πρὸς διατροφὴν τῶν κατοίκων 24,625 ὀκάδες ἀλεύρου.

Ὁ ἐπιφανὴς γάλλος χειρουργὸς Dupuytren, προσκληθεὶς ἵνα ἀνελευσθῇ ἀργυροῦν πεντόφραγκον ἐκ τοῦ οἰσοφάγου τινός, ὅστις εἶχε στοιχηματίσει μετὰ τινος φίλου του ἵνα καταπῆν ἐν τοιοῦτον, ἀφοῦ ἐξέβαλε αὐτὸ μετ' ἀξιοθαυμάστου τῷ ὄντι ἐπιδεξιότητος καὶ ταχύτητος·

— Παρρηθεῖς, φίλε μου, τῷ εἶπεν, ὅτι δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ ἀργύριον εἰσέρχεται πανταχοῦ;

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.